

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VII.45.080/2026/4.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke

Dr. Cséffán József előadó bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Varga Zs. András bíró

Dr. Szilas Judit bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Szócs és Társa Ügyvédi Iroda

cím2

Eljáró ügyvéd: dr. Szócs Katalin

Az alperes: Komárom-Esztergom Vármegyei Kormányhivatal

cím3

Az alperes képviselője: Dr. Windich Judit kamarai jogtanácsos

A per tárgya: korhatár előtti ellátással kapcsolatos jogvita

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Győri Törvényszék 6.K.701.243/2025/10. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes (11. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a KE/L533/2347-6/2025. számú határozatával a felperes korhatár előtti ellátás megállapítása iránti kérelmét elutasította. Megállapította, hogy a felperes 6 év 273 nap koredvezményre jogosító szolgálati idővel rendelkezik, ezért kedvezményben nem részesülhet. Nem bizonyított, hogy a felperes munkaviszonya a egyéb1 (a továbbiakban: Vállalat) az egyes bányászati dolgozók társadalombiztosítási kedvezményeiről szóló 23/1991. (II. 9.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: Korm. rendelet) meghatározott módon (bányászati szerkezetátalakítás, korszerűsítés miatt vagy a bányauzem bezárása következtében) szűnt meg, ezért a bányászati dolgozók társadalombiztosítási kedvezményei nem illetik meg.

[2] A felperes keresetében a határozat megsemmisítését, az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a határozatot megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására, valamint 698.500 forint perköltség megfizetésére kötelezte a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 43. § (2) bekezdés (2) bekezdés a-c) pontjára, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban:) Kp. 78. § (4) bekezdésére, a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdésére, 2. §-ára, 6. §-ára, valamint a legfelsőbb bírósági és kúriai gyakorlatra (BH2005. 32., KGD2008. 64., Mfv.III.10.971/2009/4., Mfv.III.10.681/2015/6. (Mfv.III.10.245/2016/7., Mfv.III.10.344/2016/7., Mfv.10.014/2017/5.) hivatkozva. Megállapította, hogy a felperes egykorú okirattal, a munkáltató által kiállított igazolással alátámasztani nem tudta, hogy a Vállalatnál fennállt jogviszonya bányászati szerkezetátalakítás, korszerűsítés miatt vagy a bányauzem bezárása következtében szűnt meg, lehetősége volt azonban a tanúbizonyításra. A meghallgatott tanú vallomása alátámasztotta a felperes által előadottakat. Az elsőfokú bíróság megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatása szerint az alperesnek a koredvezmény vizsgálata körében úgy kell tekinteni, hogy felperesnek a Vállalatnál fennállt munkaviszonya bányászati szerkezetátalakítás, a bányauzem bezárása következtében szűnt meg.

A felülvizsgálati kérelem

[4] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokon eljárt bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Kérte továbbá a jogerős ítélet perköltségére vonatkozó rendelkezésének a felülvizsgálatát.

[5] A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának okaként a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) alpontjait jelölte meg.

[6] A befogadhatóság körében az alperes előadta, hogy az ítélkezési gyakorlat egységessége szempontjából országosan jelentős, hogy a felvetett jogkérdés, a bányászati dolgozók koredvezményre jogosultságának elbírálása a Kúria Mfv.III.10.014/2017/5. számú

határozatában meghatározott kötött bizonyítás esetének minősül-e. Szükséges annak egyértelmű tisztázása, hogy a Korm. rendelet 6. §-ában meghatározott feltételek a korkedvezményre jogosultság bizonyítása során okirathoz kötöttséget jelent-e. Ebben a speciális kérdésben a Kúria még nem foglalt állást. A korkedvezmény megállapítása azokat az egykori bányászati dolgozókat érinti, akik 10 év korkedvezményre jogosító időt nem, azonban legalább 3 év korkedvezményre jogosító időt szereztek, és munkaviszonyuk bányászati szerkezetátalakítás, korszerűsítés miatt vagy a bányaüzem bezárása következtében szűnt meg.

[7] Az alperes szerint a jogerős ítélet eltér a Legfelsőbb Bíróság Mfv.III.10.878/2006/5. számú határozatában foglaltaktól, mert a hivatkozott ügyben a felperes a Korm. rendelet 6. § (1) bekezdés szerinti igazolással nem rendelkezett, a bányászati tevékenységet folytató munkáltatónál a munkaviszonya nem a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdésében meghatározott okból és módon, hanem a munkavállaló egyoldalú nyilatkozatára tekintettel, kilépéssel szűnt meg, ezért a Korm. rendeletben szabályozott bányászkezdvezmény alkalmazásának feltételei nem álltak fenn. A Kúria Mfv.III.10.014/2017/5. számú határozata, amelyre az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében utalt, a perbeli esetben nem alkalmazható, mert a szolgálati idő megállapítására csak általánosságban véve tartalmaz megállapításokat. Az alperes a Veszprémi Törvényszék K.700.496/2023/19. és a Budapest Környéki Törvényszék 6.K.701.040/2024/11. számú ítéleteiben foglaltakra utalással kívánta alátámasztani, hogy a bírói gyakorlat a felvetett jogkérdés tekintetében nem egységes.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiak szerint – nincs törvényes lehetőség.

[9] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[10] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[11] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja szerint a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem – általánosságban – akkor fogadható be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói

gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[12] Amennyiben valamely elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, az alsóbb fokú bíróságok gyakorlata széttartó, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye fennáll, a Kúriának mint a jogegység letéteményesének a felülvizsgálati eljárás keretei között van lehetősége alkotmányos kötelessége teljesítésére, az egységes és következetes joggyakorlat megteremtésére. Ennek biztosítására szolgál a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának első fordulata, amely a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében teszi lehetővé a felülvizsgálati kérelem befogadását {7/2023. Jogegységi határozat, indokolás [29]}.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában meghatározott befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok számára az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében – szükség szerint – irányt mutasson. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. A perbeli esetben az alperes a befogadás okát [a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontját] megjelölte, a befogadhatóság körében azonban megalapozatlanul állította, hogy a jogerős ítéletben foglalt döntés kapcsán a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadása indokolt. Az alperes által hivatkozott alsóbb fokú bírósági határozatok (a Veszprémi Törvényszék K.700.496/2023/19., a Budapest Környéki Törvényszék 6.K.701.040/2024/11. számú határozatai) ugyanis nem tartalmazzák azt az alperes által állított, a jogerős ítéletben foglaltaktól eltérő jogértelmezést, amely szerint kizárólag a Korm. rendelet 6. § (1) bekezdése szerinti, a munkáltató által kiállítandó igazolással (okirattal) igazolható a bányászati dolgozó munkaviszonya megszüntetésének a módja, ha nem vitás, hogy a munkaviszony a társadalombiztosítási nyilvántartások szerint fennállt, és a munkáltató felmondása folytán szűnt meg.

[14] A Kúria utal arra, hogy a Korm. rendelet 6. § (2) bekezdése szerint a Korm. rendeletben nem szabályozott kérdésekben a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény előírásait kell alkalmazni. Az alperes figyelmen kívül hagyta azonban, hogy amennyiben a társadalombiztosítási jogszabályok az adott jogviszonyban eltöltött idő (pl. a bedolgozói jogviszonyban eltöltött idő, a megbízási jogviszonyban biztosítottként munkában töltött idő) szolgálati időként figyelembevételét okirati bizonyítékhoz kötik, erről kifejezetten rendelkeznek. A Korm. rendelet 6. § (1) bekezdése a munkáltatónak a kedvezményre jogosultságra vonatkozó igazolás kiállítási kötelezettségéről, nem a kedvezményre jogosító idő szolgálati időként figyelembevételének okirathoz kötöttségéről rendelkezik.

[15] Mindezek miatt az alperes által a befogadhatóság körében előadottak a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében nem indokolják a felülvizsgálati kérelem befogadását. Önmagában az a körülmény ugyanis, hogy a felvetett jogkérdésben a Kúria még nem foglalt állást, a felülvizsgálati kérelem befogadásához nem elegendő. Szükséges az is, hogy az adott jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezzel a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye áll fenn. Az alperes nem jelölt meg olyan alsóbb fokú bírósági határozatot, amely a jogegység hiányára tekintettel a befogadás alapjául szolgálhatna. A Kúria hangsúlyozza, amíg az alsóbb fokú bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell

értelmezni, illetve hogyan kell alkalmazni, addig a joggyakorlat egységének biztosítása nem kívánja meg a Kúria iránymutatását. Ilyen esetben ugyanis azt az értelmezést kell bírói gyakorlatként elfogadni, amelyet az alsóbb fokú bíróság(ok) kialakított(ak) (Kfv.VII.37.127/2023/2., Kfv.VII.37.537/2024/2., Kfv.VII.37.596/2025/2., Kfv.VII.37.237/2026/2.).

[16] Az alperes szerint a jogerős ítélet eltér a Legfelsőbb Bíróság Mfv.III.10.878/2006/5. számú határozatában foglaltaktól, vagyis az általa előadottak tartalmára [Kp. 2. § (4) bekezdés] figyelemmel a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti befogadási okra is hivatkozott. A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerint a felülvizsgálati kérelem befogadásának azonban akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul. A közzétett kúriai határozat fogalmát a követendő kúriai gyakorlat (pl. Kfv.VII.38.217/2021/2.) szerint a Kp. 99. § (1) bekezdésére, illetve a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 32. § (1) bekezdés *b)* pontjára és 41/B. § (1) bekezdésére figyelemmel úgy kell értelmezni, hogy az alatt a Kúria által – azaz 2012. január 1-je után – meghozott és a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatot kell érteni. Az alperes által hivatkozott határozat nem a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett kúriai, hanem 2012. január 1-jét megelőzően a Legfelsőbb Bíróság által hozott határozat, ezért annak figyelembevételére a befogadhatóság körében nincs törvényes lehetőség.

[17] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja és *b)* pontja alkalmazásával történő befogadására nincs törvényes lehetőség.

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja szerint a felvetett jogkérdés különleges súlyára tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, a jogkérdés társadalmi jelentőségre figyelemmel pedig akkor, ha a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában.

[19] A Kúria még nem foglalt állást abban a jogkérdésben, hogy kizárólag a Korm. rendelet 6. § (1) bekezdése szerinti, a munkáltató által kiállítandó igazolással (okirattal) igazolható-e a bányászati dolgozó munkaviszonya megszüntetésének a módja, ha nem vitás, hogy a munkaviszony a társadalombiztosítási nyilvántartások szerint fennállt, és a munkáltató felmondása folytán szűnt meg. A perben felmerült vitás jogkérdés azonban az egyedi tényállású ügyön nem mutat túl, nem különös súlyú, jelentőségű, illetve a jogalanyok széles körét nem érinti, ezért a felvetett vitás jogkérdés eldöntése érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadása nem szükséges. Az a körülmény, hogy az alperes a bíróság döntésével nem ért egyet, a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából nem értékelhető olyan releváns körülményként, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná. A fentebb kifejtettek ismeretében a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja alkalmazásával történő befogadása nem indokolt.

[20] Mivel a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alkalmazásával megtagadta.

[21] A Kúria utal arra, hogy nincs helye felülvizsgálatnak a jogerős határozatnak csupán a perköltségre vonatkozó rendelkezései ellen [Kp. 116. § *a)* pontja], ezért a befogadhatóság törvényi feltételei fennállásának hiányában az alperes által a befogadhatóság körében a jogerős ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezése tekintetében előadottakat nem vizsgálta.

A döntés elvi tartalma

[22] A felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) alpontjai alkalmazásával nem fogadható be, ha a befogadási kérelemben foglaltak nem támasztják alá a rendkívüli perorvoslat lefolytatásának szükségességét.

Záró rész

[23] A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye [Kp. 116. § *d*) pont].

[24] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról tárgyaláson kívül határozott [Kp. 118. § (2) bekezdés].

Budapest, 2026. június 23.

Dr. Sperka Kálmán s.k.
a tanács elnöke

Dr. Cséffán József s.k.
előadó bíró

Dr. Remes Gábor s.k.
bíró

Dr. Varga Zs. András s.k.
bíró

Dr. Szilas Judit s.k.
bíró